

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven, vonnis van 10 mei 2010

Schijnhuwelijk – Erkennung Filippijnse huwelijksakte – WIPR – Artikel 27 – Toepasselijk recht – Rechtstreekse toepassing artikel 146bis BW – Geen distributieve toepassing leges patriae

Mariage blanc – Reconnaissance d'un acte de mariage philippin – CDIP – L'article 27 – Droit applicable – Application directe de l'article 146bis Cc – Pas d'application distributive des leges patriae

Rol nr.: 09/940/A

inzake:

E. L.

zonder gekend beroep, geboren te Rillar in 1938 en wonende te K.

eiser,

ter zitting in persoon aanwezig en bijgestaan door meester Penninck Cindy, advocaat te 3000 Leuven.

tegen:

GEMEENTE K.,

vertegenwoordigd door haar Ambtenaar van de Burgerlijke Stand, de heer S. D., met burelen te K.

verweester,

ter zitting vertegenwoordigd door meester De Backer Marjolein loco meester Beelen Bert, advocaat te 3000 Leuven.

De artikelen 2-9-30-33-34-36-37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden toegepast.

De zaak werd op de zitting van 29 maart 2010 in beraad genomen.

I. De procedure

De vordering werd ingeleid bij exploit van 16.4.2009 ertoe stekkende de huwelijksakte van eiser en mevrouw A. A. te erkennen in de zin van art. 27 Wetboek IPR en te zeggen voor recht dat deze akte dient te worden overgeschreven in de registers van de burgerlijke stand van verweester conform art. 31 Wetboek IPR, met de veroordeling van verweester tot de kosten, vonnis uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande alle aangewende rechtsmiddelen zonder borgstelling of kantonnement.

In conclusie d.d. 28.11.2009 vordert verweerster de eis als ongegrond af te wijzen.

II. Feitelijke gegevens

Eiser trad op 19.5.2008 in het huwelijk met mevrouw A. op de Filippijnen waarvan huwelijksakte werd opgemaakt op dezelfde dag.

Op 8.5.2008 verzond FOD Buitenlandse zaken een schrijven aan de heer Procureur des Konings te Leuven waarbij een mail werd overgemaakt afkomstig van de Belgische Ambassade te Manilla betreffende het voorgenomen huwelijk van eiser met mevrouw A. (stuk 1 dossier OM).

In deze mail betreffende de afgifte van certificaat van geen huwelijksbeletsel aan eiser werd het volgende vermeld:

“Voor uw informatie: De heer L. E. heeft zich op 6.5.2008 gemeld ter ambassade, voorzien van de vereiste documenten, voor het verkrijgen van een certificaat geen huwelijksbeletsel teneinde het huwelijk aan te gaan met mevrouw A. A. geboren in 1973 te Filippijnen. Overeenkomstig TC 49 van 23.01.2006 is het CGHB op 8.5.2008 ondanks ons negatief advies, aan hem uitgereikt. Tijdens zijn bezoek zijn er verscheidene concrete elementen naar voren gekomen die benadrukken dat het voornemen van één van de toekomstige echtelieden klaarblijkelijk niet gericht is op de oprichting van een gemeenschap van duurzaam samenleven, maar meer op het verkrijgen van materieel voordeel of van verblijf, in verband met het statuut van echtelieden.

Betrokkenen kennen elkaar slecht. Betrokkene is voor de eerste keer in de Filippijnen en heeft zijn aanstaande echtgenote nu ook voor het eerst ontmoet.

- *De toekomstige echtelieden tonen niet echt belangstelling voor elkaar.*
- *Betrokkene kent de realiteit in de Filippijnen niet.*
- *De aanwezigheid van een contactpersoon: een vriendin van mevrouw A. die met een Belg gehuwd is en in België woonachtig is, heeft betrokkenen aan elkaar voorgesteld.*
- *Betaling van geld aan mevrouw A. sinds zij elkaar kennen en de belofte van blijvende financiële steun aan de familie in de Filippijnen, als zij eenmaal getrouwd zijn.*
- *Zeer groot leeftijdsverschil van 35 jaar.*

Opmerking: de indruk is gewekt dat de heer E. L. iemand nodig heeft om voor hem te zorgen (bejaardenverzorgster). Mevrouw A. heeft reeds eerder een visumaanvraag bij deze post ingediend, maar die is geweigerd.”

Op 19.5.2008 werd door het OM een onderzoek bevolen naar een mogelijk schijnhuwelijk (stuk 3 dossier OM).

Er werd een onderzoek ingesteld door de Politiezone [...]

Eiser legde dienaangaande volgende verklaring af:

“- Kan u mij de persoonsgegevens, naam voornaam, geboorteplaats en datum en de werkplaats van uw partner opgeven?

Het gaat om A.A. geboren te [...] in 1973.

Zij is momenteel werkloos en woont bij haar ouders te [...] (fonetisch) op de Filippijnen .

Kent u haar familie in haar thuisland, kan u de namen van haar ouders, broers en zusters geven?

Haar vader noemt [...] en haar moeder [...]. Deze haar familienaam ken ik niet. Ze heeft nog vier zusters en twee broers. Ik moet u hun namen echter schuldig blijven.

Wat is het leeftijdsverschil tussen beide partners? Heeft u daar geen problemen mee? Hoe denkt u dat dit in de toekomst zal evolueren?

Tussen ons beiden is 35 jaar leeftijdsverschil. Ik vind dit geen probleem, ik heb daar althans tijdens mijn bezoek geen problemen mee ervaren. Ook zij heeft daar geen problemen mee, althans dit is wat zij mij heeft gezegd tijdens mijn bezoek. Zij wenst trouwens nog een kind van mij.

Ik weet niet of dit echt gaat gebeuren, gezien ik de mening ben toegedaan dat ikzelf niet lang meer voor dit kind zal kunnen zorgen. Indien het toch gebeurt zal het kind waarschijnlijk rot verwend worden.

Waar en wanneer is jullie relatie tot stand gekomen? Was er bemiddeling? Door wie?

Ik heb A. leren kennen via een vriendin van haar met voornaam N. een Filippijnse gehuwd met D. A. uit T.

Ik ben deze toevallig tegen het lijf gelopen in 2003 in een herberg uit T. [...].

Uit ons gesprek toen bleek dat ik ook op zoek was naar een vrouw en zei N. haar vriendin in de Filippijnen nog vrij was. Ik kreeg van haar het adres van haar vriendin en schreef haar een brief in het Nederlands die door het koppel uit T. naar het Engels werd vertaald.

Zo is eerst een correspondentie per brief ontstaan, eerst in het Engels en later ook gedeeltelijk in het Nederlands.

Uiteindelijk schrijf ik nu zelf mijn brieven half in het Engels en half in het Nederlands en zij antwoordt op dezelfde manier.

Toen mijn vrienden uit T. in verlof zijn gegaan naar de Filippijnen heb ik hen een Nederlands woordenboek meegegeven, zodat ze al wat Nederlands zou leren.

Werd er door één van beide partners een geldbedrag beloofd of betaald opdat het huwelijk zou worden gesloten? Is in het land van herkomst van deze partner de gewoonte dat een bruidsschat wordt betaald?

Er is geen sprake geweest van het betalen van een bedrag of een bruidsschat.

Het is wel zo dat ik ginder de volledige kosten van het huwelijk heb gedragen. Het gaat, denk ik, over een bedrag van ongeveer fr. 80.000 voor het huwelijk.

Geeft u momenteel financiële steun aan uw (toekomstige) echtgenote? Hoe gaat dit in de toekomst evolueren? Voorziet u blijvende steun aan haar familie in haar thuisland, zo ja hoeveel?

Ik heb daar inderdaad een paar maal een geldsom gestuurd, in totaal denk ik een fr. 100.000. Hierin zit begrepen het geld nodig om haar documenten voor het huwelijk ginder in orde te brengen en ook het geld voor het ticket als zij nu zou mogen naar België komen. Ik verwacht naar de toekomst toe niet dat er maandelijks steun in de vorm van geld naar haar familie zal worden gestuurd, hier is althans nooit iets over gezegd.

Hebben jullie al samengewoond als man en vrouw en een gezin gevormd? Zo ja vanaf wanneer? Wie kan deze samenleving bevestigen?

Wij hebben op dit ogenblik enkel ter gelegenheid van ons huwelijk op 10 mei 2008 samengeleefd in het hotel. Ik had haar, voor mijn bezoek ingevolge het huwelijk, nog niet in het echt gezien. Ik wist wel hoe ze eruit zag aan de hand van foto's en een video die ik bij de mensen uit T. had gezien. Ik probeerde reeds eerder haar naar hier te krijgen met het oog op een huwelijk, maar dit werd toen geweigerd. Zij kreeg evenmin een visum om mij hier te komen bezoeken.

Waar en wanneer werd jullie huwelijk voorbereid? Wie drong aan op een huwelijk?

Wij wilden beiden huwen, ikzelf voornamelijk omdat dit mij wettelijk in België nog altijd meer garanties geeft dan samenwonen.

Heeft u de indruk dat uw partner voornamelijk uit is op het verkrijgen van verblijfs- en vestigingsrecht in België door u te huwen? Heeft het huwelijk niet als hoofddoel, zoniet als enig oogmerk om de vreemdeling toe te laten naar België te emigreren en hier de vereiste verblijfs- en bevestigingsdocumenten te bekomen?

Ik denk dit niet, ik denk echt dat A. met mij gehuwd is om een man te hebben. De problemen op de Filipijnen zijn dat de mannen van haar leeftijd meestal werkloos zijn en geen toekomst bieden.

Wat is uw intentie met dit huwelijk? Gaat het hier om een liefdeshuwelijk of om een verstandshuwelijk waarbij u iemand nodig heeft om voor u te zorgen?

Ik werd bekoord door het karakter van A. die een ongelooflijk zachte en gediensstige vrouw is. Ik durf eerlijk zeggen dat ik op haar verliefd ben geworden. Ik moet eerlijk toegeven dat het mij goed uitkomt als man alleen dat ik iemand zal hebben die mijn was en mijn plas doet, mijn eten klaarmaakt en 's avonds ook nog gezelschap houdt in mijn oude dag.

U vraagt mij wat ik zinnens ben wanneer er moeilijkheden moesten komen in ons huwelijk, dit gezien u op de hoogte bent van verschillende tussenkomsten van uw diensten ingevolge relatieproblemen tussen mijzelf en een vroegere vriendin?

Ik heb het A. zeer duidelijk gemaakt dat ze trouw moet zijn, omdat ik dit ook ben. Blijkt dit echter niet het geval te zijn, dan geef ik haar geld en dan kan ze terug gaan, zodat er verder geen problemen meer zijn. Ik ben het beu om door vrouwen bedrogen te worden en dat vrouwen valse verklaringen omtrent mijn persoon afleggen. De dame waarvan u spreekt, M. A. belt me trouwens nog regelmatig op om te zeggen dat zij opnieuw een relatie met mij wil. Ikzelf wil nu echter enkel met A. gelukkig proberen te worden."

Naar aanleiding van dit verhoor werden door de verbalisanten volgende besluiten geformuleerd:

“Aan de hand van het onderzoek inzake het karakter van het huwelijk tussen E. L. en A. A. blijkt dat het hier meer dan waarschijnlijk om een gemakshuwelijk gaat dat voor beide partijen de nodige voordelen biedt.

Ondanks het feit dat zij beiden reeds vier jaar telefonische contacten zouden hebben lijkt E. weinig op de hoogte van de familiesituatie en dergelijke van A. Het voornaamste voor hem is dat hij over een vrouw zal beschikken die zijn huishouden doet en hem gezelschap houdt op zijn oude dag.

Wat de beweegredenen van A. zijn is moeilijk in te schatten zolang zij niet in België is, maar vermoedelijk spelen de verbetering van de levensstandaard en bestaanszekerheid hierin een grote rol.

Wanneer E. door ons geconfronteerd wordt met zijn gedrag in 2003 bij de breuk met zijn toenmalige vriendin M. A. deelt hij ons mede dat hij A. gezegd heeft dat zij trouw moet zijn omdat hij dat ook is.

E. is duidelijk, indien A. hem niet trouw is geeft hij haar geld en stuurt haar terug naar huis. Het is niet meteen duidelijk of het hier om een schijnhuwelijk gaat in de strikte zin van het woord, in die zin dat de bedoeling van A. voornamelijk het bekomen van verblijfsdocumenten in België is, maar zeker is wel dat het huwelijk om de verkeerde redenen wordt aangegaan door de beide partijen.” (stuk 4 dossier OM).

Op 20.6.08 volgde een schrijven van het OM aan FOD-Vreemdelingenzaken dat indien een aanvraag zou worden gericht door mevrouw met het oog op gezinshereniging negatief wordt geadviseerd (stuk 5 dossier OM).

Op 5.8.08 richtte het OM een schrijven aan de ambtenaar van de burgerlijke stand te K. met verzoek het huwelijk niet over te schrijven, dit om te vermijden dat indien mevrouw A. A. via illegale weg in België zou aankomen, zij een aanvraag tot vestiging zou kunnen indienen op basis van dit huwelijk (stuk 7 dossier OM).

Op 17.10.2008 werd via de Belgische diplomatieke post in Manilla een visumaanvraag gezinshereniging ingediend op naam van mevrouw A. teneinde haar Belgische echtgenoot in België te vervoegen.

Bij brief dd. 23.2.2009 werd de visum aanvraag geweigerd op grond van de volgende overwegingen:

“Op 17 oktober 2008 werd via de Belgische diplomatieke post in Manilla een visumaanvraag gezinshereniging ingediend op naam van A. A. geboren op [...] 1973, van Filippijnse nationaliteit, om haar echtgenoot in België, E. L. geboren op 20 juli 1938, van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Ter staving van deze visumaanvraag werd een huwelijksakte voorgelegd, waaruit blijkt dat betrokkenen op 19 mei 2008 in de Filippijnen in het huwelijk getreden zijn.

Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht stelt dat een buitenlandse authentieke akte in België erkend wordt zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21IPR codex;

Overwegende dat volgens artikel 46 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht de voorwaarde voor de geldigheid van het huwelijk voor elk van de echtgenoten bepaald worden door het recht van de staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft;

Overwegende dat voor Belgische onderdanen, artikelen 146 bis van het burgerlijk wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit het geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Overwegende dat op datum van 24 januari 2005 A. A. een visumaanvraag ingediend had met het oog op een huwelijk met E. L. De diplomatieke post in Manilla verleende op dat moment negatief advies en vermeldde hierbij de volgende elementen:

- *er bestaat een leeftijdsverschil van 35 jaar tussen de betrokkenen.*
- *betrokkenen hebben elkaar nog nooit ontmoet.*
- *het voorgenomen huwelijk is tot stand gekomen door bemiddeling van een vriendin van mevrouw die eveneens in België woont.*

Overwegende dat het visum met het oog op het huwelijk door de Dienst Vreemdelingenzaken geweigerd werd met als motivering dat er ernstige twijfels bestonden over de werkelijke intentie van het huwelijk;

Overwegende dat betrokkenen op 19 mei 2008 in de Filippijnen in het huwelijk getreden zijn;

Overwegende dat de diplomatieke post, in het kader van de aflevering van het attest van geen huwelijksbeletsel, op 8 mei 2008 de volgende informatie overmaakte aan het parket van de procureur des Konings:

- *E. L. is voor de eerste keer op de Filippijnen en heeft zijn aanstaande echtgenote nu pas voor de eerste keer gezien.*
- *betrokkenen kennen elkaar slecht en tonen niet echt belangstelling voor elkaar.*
- *de aanwezigheid van een tussenpersoon.*
- *groot leeftijdsverschil.*
- *indruk dat meneer E. L. louter iemand nodig heeft die voor hem zorgt.*

Overwegende dat de Belgische echtgenoot verhoord werd door de lokale politie, die op haar beurt het dossier opnieuw overmaakte aan de procureur des Konings;

Overwegende dat de procureur des Konings te [...] op 20 juni 2008 negatief advies verleende aan de dienst Vreemdelingenzaken met betrekking tot de aflevering van het visum gezinshereniging. De procureur des Konings baseert zich hierbij op de hogervermelde elementen waaruit het besluit dat zijn ambt grote twijfels heeft omtrent de oprechtheid van de echtgenote bij het aangaan van dit huwelijk, en dat de Belgische echtgenoot vooral verzorging nodig heeft en meent dit gevonden te hebben in de persoon van A. A.

De erkenning van dit huwelijk zou bijgevolg leiden tot een resultaat dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde. Het huwelijksinstituut maakt immers een wezenlijk bestanddeel uit van het Belgisch rechtsbestel en een miskenning van dat instituut kan een schending uitmaken van de Belgische internationale openbare orde (artikel 21 Wetboek Internationaal Privaatrecht).

Het huwelijk in kwestie opent bijgevolg niet het recht op gezinshereniging zodat betrokkene zich niet kan beroepen op de richtlijnen van de artikel 40 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, bevestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Het visum gezinshereniging wordt geweigerd.”

(stuk 8 dossier OM).

Begin 2009 bood eiser een afschrift van zijn buitenlandse huwelijksakte aan met verzoek dit te registreren in de gemeente [...].

De gemeente K. verzond op 17.3.2009 een aangetekend schrijven aan eiser dat het huwelijk niet werd aanvaard voor overschrijving gezien de brieven van de Procureur des Konings dd. 20.6.2008 en 5.8.2008 en een fax dd.24.2.2009 van de dienst vreemdelingenzaken, (stuk 9 dossier OM).

Op 14.10.09 richtte eiser een schrijven aan de Procureur des Konings als volgt:

“Sinds zes jaar heb ik getracht in het huwelijk te treden hier in België, met A. A. Dit is nu op de lange baan geschoven door secretaris van de heer [...] genaamde [...].

Na alle ombudsmannen aangeschreven te hebben alsook de koning en koningin heb ik het antwoord gekregen dat ik het ministerie van Binnenlandse Zaken moest volgen. Vervolgens heb ik het kabinet van de heer minister aangeschreven de heer F. Deze heeft mij de raad gegeven van naar vreemdelingenzaken te gaan bij de heer F. R. waaronder mij is aangeraden te zwijgen gedurende het onderzoek. Dit is mij telefonisch bevestigd. Door het kabinet van de heer F. zijn meerdere brieven geschreven zonder antwoord te krijgen. Vervolgens is er een schrijven geweest van Binnenlandse Zaken dat mijn inkomen te laag was om haar een reisvisum te geven, daar ik kan bevestigen dat ik wel genoeg inkomen had. Vervolgens heb ik raad gekregen van een persoon van naar de raad van state te gaan naar de genaamde C. H. Dit is ongeveer vier jaar geleden. Van de raad heb ik alle documenten terug aangevraagd en ben ik vervolgens naar de Filippijnen gaan huwen in Manilla. Nu weigert de gemeente [...] mijn huwelijk in te schrijven onder het motto dat ik mijn vrouw nooit zou ontmoet hebben. Ik heb dagelijks contact met haar langs telefoon als ook langs de computer. Zij beweren dat ik deze als hulp in het huishouden zou gebruiken tweede reden geven zij op het leeftijdsverschil. Na verschillende gesprekken met haar zijn we tot conclusie gekomen dat mijn ouderdom of haar ouderdom geen verschil maakt. Als ik met een Belgische zou trouwen zouden geen problemen voordoen. Na verschillende gemeenteraadsleden van de gemeente. [...] geraadpleegd te hebben weigeren ze steeds mijn huwelijk in te schrijven. De hoofdcommissaris van de gemeente [...] vraagt zich af wat er aan de hand is tussen mij en de gemeente. Mijn redenen van mij is dat ik met mijn vrouw uit liefde vriendschap en niet alleen te moeten zijn. Ik heb mijn vrouw niet alleen en heb de ganse familie in mijn de aanhang .Dit huwelijk in [...] is daar vlot verlopen zonder boe of ba. U kunt mijn vrouw A. bereiken op het volgend telefoon... Adres....

Wat staat er ons nog te doen om ons als koppel te kunnen vervoegen zo snel mogelijk. Mevrouw de procureur mag ik u beleefd vragen mee te helpen om een huwelijk te kunnen bevestigen a.u.b” (stuk 10 dossier OM).

Het OM antwoordde op 18.11.2009 dat het niet bevoegd was om al dan niet een visum gezinshereniging toe te kennen (stuk 11 dossier OM).

Uit de debatten is gebleken dat er thans nog een procedure hangende is bij de Raad van State in verband met het visum.

III. In rechte

De dagvaarding is gesteund op art. 23-27 wetboek IPR.

Deze artikelen bepalen het volgende:

Art. 23 :

§1. De rechtbank van eerste aanleg is bevoegd, behalve in de gevallen bedoeld in artikel 121, om kennis te nemen van vorderingen tot erkenning of uitvoerbaarverklaring van een buitenlandse rechterlijke beslissing.

§ 2. Behalve voor het geval bedoeld in artikel 31, is de territoriaal bevoegde rechtbank die van de woonplaats of van de gewone verblijfplaats van de verweerder; bij gebreke van woon- of verblijfplaats in België, is dit de rechtbank van de plaats van de uitvoering.

Wanneer de vordering tot erkenning niet kan worden ingeleid voor de rechtbank bedoeld in het eerste lid, mag de verzoeker de zaak brengen voor de rechtbank van zijn woonplaats of van zijn gewone verblijfplaats; bij gebreke van woonplaats of verblijfplaats in België mag hij de zaak brengen voor de rechtbank van het arrondissement Brussel.

§ 3. De vordering wordt ingesteld en behandeld volgens de procedure bedoeld in de artikelen 1025 tot 1034 van het Gerechtelijk Wetboek. De verzoeker moet woonplaats kiezen in het rechtsgebied van de rechtbank. De rechter moet op korte termijn uitspraak doen.

§ 4. De buitenlandse rechterlijke beslissing waartegen een gewoon rechtsmiddel is aangewend of die daarvoor vatbaar is, kan voorlopig ten uitvoer worden gelegd. De rechter kan de tenuitvoerlegging afhankelijk maken van een zekerheidstelling.

§ 5. In afwijking van artikel 1029 van het Gerechtelijk Wetboek kunnen, tijdens de termijn waarbinnen beroep kan worden ingesteld tegen beslissingen die tenuitvoerlegging toestaan en tot over dat beroep uitspraak is gedaan, alleen bewarende maatregelen worden genomen op de goederen van de partij tegen wie tenuitvoerlegging wordt gevorderd. De beslissing die tenuitvoerlegging toestaat, houdt de toelating in om die maatregel te nemen.

Art.27:

§1. Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21.

De akte moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid.

Artikel 24 is, voorzover nodig, van toepassing.

Ingeval de overheid weigert de geldigheid van de akte te erkennen kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, onverminderd artikel 121, overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23.

§2. Een buitenlandse authentieke akte die uitvoerbaar is in de Staat waarin zij is opgesteld, wordt in België uitvoerbaar verklaard door de rechtbank van eerste aanleg, onverminderd artikel 121, overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23 en na onderzoek van de voorwaarden bedoeld in § 1.

§3. Een gerechtelijke schikking aangegaan voor een buitenlandse rechter, die uitvoerbaar is in de Staat waar zij tot stand is gekomen, kan in België onder dezelfde voorwaarden als een authentieke akte uitvoerbaar verklaard worden.

Gezien elke overheid bevoegd is om buitenlandse akten de plano te erkennen (en a contrario niet te erkennen) kunnen er tegenstrijdige beslissingen ontstaan.

Zo is de DVZ bij de uitoefening van de bevoegdheid tot het verlenen van een visum gezinshereniging gerechtigd om de doorwerking van de vreemde huwelijksakte te onderzoeken (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, nr. 2667, 16.10.2007).

Dit kan leiden tot tegenstrijdige beslissingen tussen bv. gemeente en DVZ.

Hoe dan ook blijkt de Rechtbank van Eerste Aanleg het laatste woord te hebben conform art. 27 §1 laatste lid (zie in dit verband T. Vreemd. 2008, themanr. IPR, p.12 e.v.).

1 Ontvankelijkheid van de vordering

De wijze van inleiden van de vordering wordt bepaald in art. 27 §1, vierde lid W. I.P.R. dat, wat de te volgen procedure betreft, expliciet verwijst naar art.23.

Hieruit volgt dat de vordering bij verzoekschrift dient te worden ingesteld.

In casu werd de vordering ingeleid bij dagvaarding.

Dit kan evenwel geen aanleiding geven tot nietigheid zodoende dat de vordering ontvankelijk dient te worden beschouwd.

2. Gegrondheid van de vordering

Het OM verschaftte op 11.2.2010 het volgend advies qua gegrondheid:

“ Eiser heeft zijn echtgenote in 2003 leren kennen nadat hij in dat jaar te T.in contact kwam en een vriendin van mevrouw A, mevrouw N.S en haar Belgische echtgenoot D. A. Zij brachten hem met mevrouw A. in contact waarop een schriftelijk correspondentie tot stand kwam.

In mei 2008 is eiser naar de Filippijnen getrokken om er met mevrouw A. in het huwelijk te treden. Op 6/5/2008 bood hij zich bij de diplomatieke post in Manilla aan om het certificaat “geen huwelijksbeletsel” te ontvangen. Naar aanleiding van dit verzoek werd door de ambassade een negatief advies uitgebracht over het voorgenomen huwelijk van eiser en mevrouw A.

Op 8/5/2008 werd mijn ambt door de F.O.D. Buitenlandse zaken van het dossier op de hoogte gebracht. Hierop opende mijn ambt onmiddellijk een informatieonderzoek, doch aangezien de heer E. op dat ogenblik nog in de Filippijnen vertoefde kon hij niet onmiddellijk worden verhoord.

Ondanks het negatief advies van de diplomatieke post werd toch het certificaat “geen huwelijksbeletsel” afgeleverd en kon het huwelijk plaats vinden op 19/5/2008.

De lokale politie [...] voerde op 27/5/2008 een huiszoeking met toestemming uit op de woonplaats van de heer E. Zijn verhoor vond op 2/6/2008 plaats.

Op 20/6/2008 informeerde mijn ambt bij de Dienst Vreemdelingenzaken naar een eventuele visumaanvraag van mevrouw A. en bracht, op grond van de voorhanden zijnde gegevens, reeds een negatief advies ter zake uit. Deze dienst liet op 9/7/2008 aan het parket weten dat er “tot op heden” nog geen visumaanvraag ingediend was.

Op 5/8/2008 liet mijn ambt aan de gemeente K. weten dat elk verzoek tot in- of overschrijving van de Filippijnse huwelijksakte diende te worden geweigerd om redenen van vermoeden van schijnhuwelijk.

De dienst vreemdelingenzaken ontving op 17/10/2008 via de Belgische diplomatieke post in Manilla vervolgens een visumaanvraag gezinshereniging ten gunste van mevrouw A.A., om haar echtgenoot, de E. L. in België te vervoegen.

Uit de inlichtingen van DVZ blijkt dat reeds op 24/1/2005 door mevrouw A. een visumaanvraag (kort verblijf) was ingediend met het oog op een huwelijk met de heer E. en dat dit visum, na negatief advies van de diplomatieke post in Manilla, was geweigerd.

Op grond van het door het PZ [...] gevoerde onderzoek had mijn ambt zoals reeds vermeld op 20/6/2008 aan de Dienst Vreemdelingenzaken een negatief advies uitgebracht, stellende dat uit het verhoor van de heer E. blijkt dat hij zijn echtgenote niet effectief heeft leren kennen voor het huwelijk, dat het huwelijk ingevolge bemiddeling is tot stand gekomen dat hij vooral een verzorgster nodig heeft die hij meent gevonden te hebben in de persoon van mevrouw A.

Er is een zeer groot leeftijdsverschil (35 jaar) tussen de echtgenoten.

Het negatief advies van mijn Ambt besliste de Dienst Vreemdelingenzaken op 23/2/2009 om het afleveren van een visum te weigeren, alsook het huwelijk tussen verzoekers niet te erkennen.

De gemeente K. liet bij aangetekend schrijven van 17/3/2009 aan de heer E. zijn beslissing ter kennis brengen dat het huwelijk niet werd aanvaard voor in- of overschrijving in de registers van de burgerlijke stand.

De beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente K. is omstandig gemotiveerd en verwijst naar de vaststellingen zoals gedaan door de diplomatieke post in Manilla (Filippijnen), de Dienst Vreemdelingenzaken en het verder onderzoek en advies van het parket.

Het door eiser op 19 mei 2008 in de Filippijnen afgesloten huwelijk dient te worden beschouwd als een huwelijk dat strijdig is met de Belgische en internationale openbare orde, aangezien uit een geheel van feitelijke elementen is gebleken dat het huwelijk er - in hoofde van minstens één van de echtgenoten - kennelijk niet op gericht was een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen, doch het verkrijgen van een verblijfsrechter/ijk voordeel verbonden aan de staat van gehuwde beoogde. Dit blijkt voldoende uit de gegevens van het dossier.

De door eiser bijgebrachte stukken zijn niet van aard het vermoeden van een schijntoestand te ontcrachten. De foto's geven niet echt een duidelijk en ondubbelzinnig beeld van een vreugdevolle huwelijksplechtigheid weer. In elk geval lijkt er niet echt sprake van een uitdrukking van wederzijdse liefdevolle gevoelens. Er is niet alleen een groot leeftijdsverschil van 35 jaar (de heer E. is 72 jaar, mevrouw A. is 37 jaar), ook en misschien vooral fysiek is er een groot verschil tussen beide echtgenoten (hij is zwaar obees).

Uit het verhoor van de heer E. door de PZ [...] blijkt dat hij in 2003 in contact kwam met het koppel D. A. en N. S. Deze brachten hem in contact met mevrouw A. waarop een schriftelijke correspondentie aanving. Eerst poogde men mevrouw A. aan een visum te helpen met het oog op een huwelijk in België, doch wanneer dit op een weigering stuitte, ging men over tot een huwelijk in de Filippijnen. Op grond van dit huwelijk wenst mevrouw verblijfsrecht te verwerven in België.

De betrokken echtgenoten hebben elkaar voor hun huwelijk nooit ontmoet, ze “kenden” elkaar enkel via de virtuele weg. Communiceren deden ze half in het Engels, en volgens eiser zelfs half in het Nederlands (hij stuurde naar eigen zeggen een woordenboek Nederlands naar zijn echtgenote).

Het is volkomen aannemelijk dat de heer E., als alleenstaande, een vrouw zocht en zich gecharmeerd wist door de veel jongere Filippijnse A. zodoende men in zijn hoofd nog zou kunnen spreken van een verstandshuwelijk -, doch van de zijde van de echtgenote kan met veel minder zekerheid en geheel niet geloofwaardig worden beweerd dat zij daadwerkelijk de bedoeling heeft om haar geboorteland en familie achter te laten om in België een duurzame levensgemeenschap te stichten met een vele jaren oudere, bejaarde man uit K. die qua leeftijd haar vader had kunnen zijn. De heer E. lijkt veeleer een gemakkelijk en gewillig slachtoffer te zijn geworden van mensen die van zijn goedheid en vooral van zijn financiële gunsten (hij stortte reeds vele duizenden euro's aan zijn echtgenote) misbruik maken.

Eiser faalt in het bewijs dat zijn op 19/5/2008 afgesloten huwelijk was ingegeven door goede bedoelingen vanwege beide partijen, meer bepaald het afsluiten van een duurzame levensgemeenschap.

Of er “kennelijk” sprake is van een manifeste wil om te frauderen en aldus om een schijnhuwelijk aan te gaan, dient inderdaad te worden afgeleid uit een geheel van omstandigheden - indicatoren.

Zo meldde de diplomatieke post in Manilla op 8 mei 2008 reeds dat toen de heer E. zich, met het oog op het verkrijgen van een certificaat “geen huwelijksbeletsel” om het kunnen huwen met mevrouw A. tijdens zijn bezoek verscheidene concrete elementen naar voren gekomen waren die benadrukken dat het voornemen van één van de toekomstige echtgenoten klaarblijkelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame levensgemeenschap, maar veeleer en in de eerste plaats op het verwerven

van een verblijfsrechtelijk voordeel verbonden aan de staat van gehuwde. Zo leken de aanstaande echtgenoten elkaar zo goed als niet te kennen, was het voor de heer E. de eerste keer dat hij in de Filippijnen was en had hij zoals gezegd tot dan toe zijn aanstaande echtgenote nog nooit in levende lijve ontmoet. Bovendien bleek dat betrokkenen geen belangstelling voor elkaar vertoonden en dat de heer E. hoegenaamd niet op de hoogte was van de realiteit in de Filippijnen.

Advies:

Mijn ambt blijft van oordeel dat het huwelijk van de heer E. en mevrouw A. dient te worden beschouwd als een schijnhuwelijk in de zin van artikel 146 bis B. W. dat strijdig is met de openbare orde. Gelet op voorgaande overwegingen brengt mijn ambt een **negatief advies** uit wat betreft de vordering tot erkennen en uitvoerbaarheid.

Concreet:

2.1 controle qua vorm van de buitenlandse akte:

Desbetreffend is er geen probleem

2.2 controle qua substantiële geldigheid van de buitenlandse akte:

Bij de toetsing van de rechtsgeldigheid van de akte dient rekening gehouden te worden met de openbare orde en mogelijke wetsontduiking (art. 27 W. IPR verwijst naar de art.18 en 21).

De rechtbank onderschrijft het negatief advies van het parket.

- eiser had zijn echtgenote nog nooit gezien alvorens met haar onmiddellijk te huwen.
- hij heeft haar uiteindelijk maar één maal gezien, en dit naar aanleiding van het huwelijk.
- nadien heeft hij haar niet meer gezien
- het huwelijk is tot stand gekomen via bemiddeling van een andere Filippijnse woonachtig in T. gehuwd is met een Belgische man toen bleek dat eiser op zoek was naar een vrouw.
- de communicatie tussen beiden blijkt niet al te vlot te verlopen (deels Engels deel Nederlands), de communicatie via P.C. dient te gebeuren via A. D. (zie stuk 6 dossier eiser). Er zijn geen bewijzen van briefwisseling.
- eiser had behoefte aan een vrouw vooral om zijn was en plas te doen en om gezelschap te hebben op zijn oude dag.
- er is een groot leeftijdsverschil tussen beiden (35 jaar), naast fysieke verschillen.

Waar nog begrip kan worden opgebracht voor het standpunt van eiser is het volkomen ongeloofwaardig dat een veel jongere vrouw haar land en haar familie zou willen verlaten om hier in België voor een veel oudere en zieke man (eiser is zwaar suikerziek) te zorgen uit liefde en met hem een duurzame levensgemeenschap uit te bouwen.

Alle elementen wijzen erop dat mevrouw A. enkel verblijfsrechtelijke en allicht ook financiële doeleinden voor ogen heeft. In tegenstelling tot wat eiser voorhoudt in besluiten heeft mevrouw A. blijkens verklaring van verzoeker geen werk en geen huis: ze is werkloos en woont bij haar ouders.

IV. De kosten

Eiser diént veroordeeld te worden tot de kosten.

De gemeente K. is gerechtigd op een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 1.200 euro.

V. BESLISSING

De rechtbank spreekt het volgend eindvonnis uit:

Verklaart de eis ontvankelijk doch ongegrond.

Veroordeelt eiser tot de kosten, begroot in hoofde van de gemeente K. op een rechtsplegingsvergoeding van 1.200 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in de openbare terechtzitting van de tweede kamer der rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Leuven op maandag 10 mei 2010, waar zetelden :

mevrouw I. Van Ginderachter, alleenzetelend rechter.
De heer B. Pieters, substituut-procureur des Konings.
mevrouw K. Grisez, griffier.

"Zie infra noot van Wautelet"

